

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 377/2020-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. januára 2021 v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľa [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. Vladimírom Šárnikom, Rožňavská 2, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 35 Er 4716/2013 v časti o návrhu na zastavenie exekúcie, trovách exekúcie a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 35 Er 4716/2013 o návrhu na zastavenie exekúcie a o trovách exekúcie porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava III p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 35 Er 4716/2013 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré mu j e Okresný súd Bratislava III p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava III j e p o v i n n ý nahradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 452,88 € (slovom štyristopäťdesiatdva eur a osemdesiatosem centov) na účet jeho právneho zástupcu Mgr. Vladimíra Šárnik, Rožňavská 2, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Vo zvyšnej časti ústavnej s'ťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého rozhodnutia a s'ťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. júla 2020 doručená ústavná s'ťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „s'ťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 35 Er 4716/2013 o návrhu na zastavenie exekúcie a trovách exekúcie.

2.1. S'ťažovateľ v ústavnej s'ťažnosti uviedol:

„Dňa 14.11.2013 sťažovateľ podal u súdneho exekútora Mgr. Romana Vozára návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Okresnému súdu Bratislava III, ktorý bol súčasne miestne a kauzálne príslušným ako exekučný súd.

Dňa 02.01.2014 sťažovateľ podaním adresovaným Okresnému súdu Bratislava III ako exekučnému súdu vzal návrh na vykonanie exekúcie späť z dôvodu, že povinný dňa 31.12.2013 vymáhanú pohľadávku uhradil.

Dňa 07.02.2014 Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 4NcC/13/2014-26 v reakcii na podnet vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Bratislava III rozhodol, že sudcovia ani vyšší súdni úradníci tohto súdu nie sú z konania, v ktorom vystupuje Okresný súd Bratislava III v pozícii povinného, vylúčení.

Dňa 26.02.2015 Okresný súd Bratislava III uznesením č.k. 35Er/4716/2013-27 exekučné konanie zastavil. Uznesenie bolo sťažovateľovi doručené dňa 24.04.2015.

(nečinnosť 1 rok a 3 mesiace)

Dňa 27.04.2015 sťažovateľ podal proti uzneseniu zo dňa 26.02.2015 odvolanie voči výroku o trovách konania. Keďže uznesenie vydal vyšší súdny úradník, o odvolaní má v zmysle ust. § 374 ods. 4 tretej vety OSP, resp. § 248 CSP rozhodnúť sudca Okresného súdu Bratislava III.

O odvolaní sťažovateľa súd doposiaľ nerozhodol.

(nečinnosť 5 rokov a 2 mesiace)...

Od začatia exekučného konania uplynulo viac ako 6,5 roka, pričom dodnes nebolo rozhodnuté o trovách konania sťažovateľa ako oprávneného.

Súd konal s prietiahmi od počiatku, keď najprv vyše 1 roka rozhodoval o zastavení exekučného konania a následne viac ako 5 rokov rozhoduje o odvolaní sťažovateľa voči výroku o trovách konania...

Sťažovateľ svojím konaním k prietahom nijako neprispel, konanie nemaril, nezdržiaval, všetky povinnosti si riadne plnil, úhradu vymáhanej pohľadávky bezodkladne súdu oznámil.

Predmet konania nie je právne či skutkovo zložitý, naopak, je doslova triviálny.

Vzhľadom na celkovú dobu konania, nečinnosť súdu, správanie sťažovateľa, skutkovú aj právnu jednoduchosť konania, považuje sťažovateľ za primerané finančné zadosťučinenie

za utrpení ujmu na jeho základnom práve sumu 1.000,- € za každý rok trvania konania, t.j. celkom 7.000,- € (podľa Apicella proti Taliansku)...

Sťažovateľ v zmysle ust. § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z.z. súhlasí s upustením od ústneho pojednávania pred Ústavným súdom SR...

Sťažovateľovi doposiaľ vznikli v konaní trovy vo výške 452,88 €, pozostávajúce z odmeny advokáta za 2 úkony právnej služby á 177,- € (prevzatie veci, podanie sťažnosti), 2 x paušálnej náhrady výdavkov á 10,62 €, odmeny za zaručenú konverziu splnomocnenia 2,16 € (1,80 € + 0,36 €) a 20% DPH. “

2.2. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 35Er/4716/2013 porušené bolo.

2. Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 7.000,- €, ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresnému súdu Bratislava III prikazuje v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 35Er/4716/2013 konať bez prieťahov.

4. Okresný súd Bratislava III je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia k rukám advokáta do 30 dní od právoplatnosti tohto nálezu. “

II.

Rekapitulácia vyjadrení účastníkov konania

3. Po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie okresný súd vo vyjadrení k ústavnej sťažnosti z 6. novembra 2020 uviedol, že: „Podľa platnej a účinnej právnej úpravy v čase podania odvolania odvolaniu podanému proti rozhodnutia najvyššieho súdneho úradníka v časti výroku o trovách exekučného konania môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa, pričom ak sudca odvolaniu nevyhoví, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. V tomto prípade nemôže súd

pri rozhodnutí o odvolaní proti výroku o trovách exekučného konania postupovať v zmysle ust. § 374 ods. 4 tretia veta, ako je uvedené v poučení uznesenia, ale podľa ust. § 374 ods. 4 druhá veta O. s. p. (platného a účinného v čase vydania rozhodnutia súdu).“

3.1. Okresný súd ďalej uviedol, že dosiaľ nebolo o odvolaní sťažovateľa proti výroku o trovách exekučného konania rozhodnuté. Spisový materiál nebol dosiaľ predložený na rozhodnutie odvolaciemu súdu, a to za predpokladu, že sudca odvolaniu nemieni vyhovieť. K svojmu vyjadreniu okresný súd pripojil kompletnú chronológiu úkonov v napadnutom konaní a zároveň vyjadril súhlas s upustením od ústneho pojednávania v danej veci.

4. Ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby sa vyjadril, či trvá na ústnom pojednávaní, a zároveň mu zaslal vyjadrenie okresného súdu na vedomie a prípadné zaujatie stanoviska k veci. Právny zástupca sťažovateľa sa nevyjadril.

III.

Relevantná právna úprava a judikatúrne východiská ústavného súdu

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

7. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

8. Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil aj judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02, I. ÚS 132/03).

9. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti, ktorá je plne aplikovateľná i po zmene právnej úpravy, konštantne vychádza z názoru, že účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04). Pre naplnenie práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány (napr. všeobecné súdy) vec len prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony (bez ohľadu na ich počet) a právoplatne nerozhodli (napr. I. ÚS 118/02). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa strana sporu obrátila na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

10. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplývala do 30. júna 2016 z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“, napr. § 6 a § 100 ods. 1), ktorý bol s účinnosťou od 1. júla 2016 zrušený, a počnúc týmto dňom je úprava civilného sporového, civilného mimosporového a správneho súdneho konania predmetom Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku. Povinnosť súdu a sudcu konať bez priet'ahov podľa právnej úpravy účinnej

od 1. júla 2016 je zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

11. Povinnosť súdu konať bez priet'ahov vyplýva i z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom súdnom konaní mohlo dôjsť k zbytočným priet'ahom, a teda či bolo alebo nebolo porušené základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu (napr. I. ÚS 41/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04, I. ÚS 398/2016). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu prerokovanej veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

IV.

Posúdenie veci ústavným súdom

12. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o trovách konania tvorí bežnú súčasť rozhodovacej agendy exekučných oddelení všeobecných súdov. Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení taktiež nepoukázal ani na právnu, ani na skutkovú zložitosť veci. Ústavný súd konštatuje, že nezistil na strane sťažovateľa v pozícii oprávneného v napadnutom konaní také okolnosti, ktoré by mali byť osobitne zohľadnené na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v dotknutom konaní k zbytočným priet'ahom, teda neprimeraná dĺžka napadnutého konania pred okresným súdom nebola vyvolaná správaním sťažovateľa, aj keď nemožno prehliadať fakt, že sťažovateľ nevyužil možnosť sťažnosti predsedovi súdu na priet'ahy. V judikatúre ústavného súdu sa síce takáto sťažnosť predsedovi súdu nepovažuje za nevyhnutný

predpoklad uplatnenia ústavnej sťažnosti, no aplikačná prax jednoznačne potvrdzuje jej efektivitu.

13. Napokon ústavný súd pristúpil k hodnoteniu tretieho kritéria, a to samotného postupu okresného súdu. V prvom rade poukazuje na svoju doterajšiu rozhodovaciu prax, v ktorej konštantne zdôrazňuje, že právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov súdom sa vzťahuje aj na konanie o výkon rozhodnutia a rozhodovanie súdu v exekučnom konaní (napr. III. ÚS 15/03), keďže nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí vrátane súdnej exekúcie podľa Exekučného poriadku je súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (II. ÚS 143/02, IV. ÚS 292/04), pričom ústava v čl. 48 ods. 2 takéto konania z povinnosti súdov konať bez zbytočných prietáhov nevyníma. Aj podľa názoru EŠĽP by právo na súdnu ochranu zostalo iluzórnym, keby vnútroštátny právny poriadok umožňoval, aby konečné súdne rozhodnutie ostalo „neúčinné“ na škodu jednej zo strán. Výkon rozsudku alebo rozhodnutia súdu treba považovať za integrálnu súčasť procesu v zmysle čl. 6 dohovoru (obdobne III. ÚS 15/03, IV. ÚS 551/2013).

14. K uvedeným východiskám však ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou dodáva, že pri rozhodovaní okresného súdu v exekučnom konaní je potrebné rozlišovať medzi rozhodovaním o jednotlivých návrhoch v rámci exekučného konania ako takého. Exekučný súd preto nemôže zodpovedať za potenciálne porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov spôsobené dĺžkou celého exekučného konania, ale len za dĺžku jeho „jednotlivých rozhodnutí“ v rámci exekučného konania (m. m. III. ÚS 867/2016). Inak povedané, namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru možno na ústavnom súde vo vzťahu k exekučnému súdu len vtedy, ak tento má reálne o čom rozhodovať. V danej veci namietané prietahy dopadajú na rozhodovanie o návrhu na zastavenie exekúcie a o trovách exekúcie.

15. Ústavný súd vychádzal zo svojej ustálenej judikatúry, podľa ktorej zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu,

ale aj jeho neefektívnou činnosťou, t.j. takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

16. Okresný súd uznesením č. k. 35 Er 4716/2013-27 z 26. februára 2015 exekútorovi nepriznal náhradu trov exekúcie a tretím výrokom vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov exekučného konania. Proti III. výroku tohto rozhodnutiu (vydal vyšší súdny úradník) podal sťažovateľ odvolanie z 27. apríla 2015, ktorým žiadal citované uznesenie zmeniť tak, že oprávnenému bude priznaná náhrada trov exekučného konania v uplatnenej výške. Zároveň si právny zástupca sťažovateľa uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. O odvolaní rozhodnuté nebolo.

17. Ústavný súd konštatuje, že v skúmanom období (od apríla 2015, keď podal sťažovateľ odvolanie proti uzneseniu okresného súdu, nebolo o odvolaní rozhodnuté; spis nebol ani predložený odvolaciemu súdu) ide o celkovo neakceptovateľnú dobu rozhodovania. Rozhodovanie o trovách exekučného konania sa nevyznačuje zložitým dokazovaním či pojednávaním. Ide spravidla o postup súdu ex katedra. Ústavnému súdu je známa skutočnosť o nadmernom zaťažení exekučných oddelení. Je notoriou, že justícia sa vyrovnáva s vysokým stavom exekučných vecí. Aj tento fakt viedol k zásadným legislatívnym zmenám (koncentrácia exekučných vecí na Okresnom súde Banská Bystrica či oddĺženie vybranej časti povinných osôb). Akokoľvek zaťažené exekučné oddelenie však nedáva žiadnu možnosť vyhodnotenia tejto situácie v neprospech účastníkov exekučných konaní, a teda ani sťažovateľa. Sťažovateľ nebol neaktívny. Sťažovateľ využil aj sťažnosť predsedovi súdu z 30. júna 2020, ktorá zostala bez relevantného výsledku. K neprimeranej dĺžke sporného rozhodovania je v zmysle judikatúry potrebné zohľadniť aj podiel neefektívnej činnosti, pričom okresný súd bol výrazne nečinný od apríla 2015.

18. Berúc do úvahy najmä celkovú dĺžku rozhodovania o trovách exekučného konania oprávneného (viac ako 5 rokov), je možné dĺžku konania v tejto časti exekúcie označiť za neprimeranú, a teda nezlučiteľnú s uplatnenými právami podľa ústavy a dohovoru, ktorých porušenie sťažovateľ namieta. Kým nie je rozhodnuté o trovách konania, právna vec nie je pred súdom uzavretá (v prípadoch týkajúcich sa dĺžky konania

bude táto podmienka splnená iba vtedy, ak bude braná do úvahy celková dĺžka konania, rozsudok EŠLP vo veci Čičmanec proti Slovenskej republike z 28. 6. 2016; porov. tiež III. ÚS 694/2016).

19. Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že okresný súd v napadnutom konaní porušil základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

20. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

21. V nadväznosti na výrok o porušení označených práv a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať v predmetnej veci bez zbytočných prietahov, zohľadňujúc skutočnosť, že označená vec nebola v čase rozhodovania ústavného súdu o ústavnej sťažnosti sťažovateľa právoplatne skončená (bod 2 výroku tohto nálezu).

22. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie, ak o to požiadal. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

23. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (I. ÚS 15/02, III. ÚS 10/02, III. ÚS 17/02, I. ÚS 257/08, III. ÚS 45/2012, IV. ÚS 132/2012,

I. ÚS 70/2012). Z nálezu ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 15/02: „Podľa názoru ústavného súdu priznanie primeraného finančného zadost'učinenia ako náhrady nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch prichádza do úvahy predovšetkým v tých prípadoch, keď porušenie základného práva alebo slobody nie je možné napraviť.“

24. Sťažovateľ požadoval priznanie primeraného finančného zadost'učinenia 7 000 €. Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že neprimeraná dĺžka konania predstavuje pre sťažovateľa morálnu ujmu. Je však nutné prihliadnúť na okolnosti prípadu. Sťažovateľ uplatnil ochranu pred ústavným súdom, pritom jej zmyslom a účelom, ako sa uvádza v bode 9, je prioritne odstránenie právnej neistoty spočívajúcej v právoplatne neuzavretej právnej veci. Exekúcia bola zastavená na návrh sťažovateľa ešte v roku 2015 a nerozhodnutou zostala náhrada trov konania. Aj keď na rozhodovanie o trovách konania sa vzťahuje rovnako ochrana podľa referenčných noriem, z hľadiska otázky, čo pre sťažovateľa „zostalo v hre“, je predsa len náhrada trov konania z hľadiska významu (I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07) oproti hlavnému predmetu konania záležitosťou s menším významom. Vzhľadom na okolnosti danej veci, najmä na zjavne neprimeraný čas rozhodovania o trovách konania, ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadost'učinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľovi aj finančné zadost'učinenie podľa zásad spravodlivosti aplikovaných ESĽP a s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa ho považuje za primerané v sume 1 000 € (bod 3 výroku).

V.

Trovy konania

25. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania. Pri výpočte trov konania sťažovateľa ústavný súd vychádzal z ustanovení vyhlášky

Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

26. Ústavný súd priznal sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 452,88 eur (2 úkony právnej služby po 177 eur – prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti a režijný paušál v sume dvakrát po 10,62 eur, DPH 20 %, t. j. 69,25 eur), ktoré je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (bod 4 výroku tohto nálezu).

27. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. januára 2021

Robert Šorl
predseda senátu